

послуг, то цей вид відповідальності потрібно застосовувати дуже обережно, оскільки це не завжди є в інтересах кредитора. Другий різновид концепції відповідальності ґрунтується на тому, що зобов'язання поручителя носить характер відповідальності, яка за своєю суттю тотожна обов'язку, прийнятого на себе боржником за основним зобов'язанням (широке розуміння). Цей вид відповідальності можна назвати заміновальним, а отже виникає так звана заміновальна форма поруки.

Необхідно зазначити, що широке розуміння концепції «відповідальності» має суттєвий недолік. Як відомо, зобов'язання вважається належним чином виконаним, якщо дотримується умова строку. Якщо ж зобов'язання за основним договором не виконане в належний строк, то можна вести мову про порушення зобов'язання у формі прострочення. Це і буде підставою для пред'явлення вимоги кредитора до поручителя про виконання зобов'язання в натурі, за умови, що це з об'єктивних причин можливо та передбачено договором поруки. Але немає жодних підстав виключати ситуацію, коли реальне виконання зобов'язання після спливу певного строку втрачає інтерес для кредитора (зобов'язання доставити подарунок на день народження, ялинку до 31 грудня тощо).

Список використаних джерел:

1. Лаврінченко І.А. Правова природа зобов'язання поручителя за договором поруки // Часопис Київського університету права. – 2009. - № 4. – С. 225-229.
2. Михальнюк О.В. Цивільно-правове регулювання поруки. – Автореф. дис. канд. юрид. наук. – Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – К., 2006. – 21 с.
3. Лаврінченко І.А. Правова природа зобов'язання поручителя за договором поруки // Часопис Київського університету права. – 2009. - № 4. – С. 225-229.

ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ

Лов'як Світлана Сергіївна, старший науковий співробітник відділу організації науково-дослідної роботи Національної академії внутрішніх справ

Правовий захист дітей в Україні регулюється законодавством України і передбачає наступне:

- розголошення чи публікація будь-якої інформації про дитину, що може заподіяти їй шкоду, без згоди законного представника дитини забороняється. Крім того, законодавством України передбачено, що посадові особи та працівники, які здійснюють заходи із попередження насильства в сім'ї, інші заходи із захисту прав дитини або родини не можуть розголошувати відомості про особисте та сімейне життя, що стали їм відомі у зв'язку з виконанням їх службових обов'язків.

- відповідно до законодавства забороняються будь-які види експлуатації батьками своєї дитини. Забороняються фізичні покарання дитини батьками, а також застосування ними інших видів покарань, які принижують людську гідність дитини (ст.150 Сімейного кодексу України).

З 2005 р. в Україні ведеться статистичний облік щодо випадків насильства в сім'ї, в т.ч. і по відношенню до дітей. Такі сім'ї беруться на облік, винні притягуються до адміністративної і кримінальної відповідальності, потерпілим надається допомога. З 2006 року в Україні розпочалася масштабна інформаційна кампанія щодо протидії жорстокому поводженню з дітьми та насильства в сім'ї, навчання фахівців служб у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, управлінь у справах сім'ї та молоді, розробки реабілітаційних програм роботи з особами, які зазнали насильства в сім'ї. Система заходів з попередження насильства в сім'ї передбачає також притягнення до відповідальності осіб, винних у вчиненні насильства. Вчинення насильства в сім'ї, а також невиконання захисного припису карається штрафом або виправними роботами, а у разі, якщо цих заходів недостатньо, застосовується адміністративний арешт. Коли ж насильство в сім'ї має ознаки злочину, застосовується кримінальна відповідальність.

Відповідно до Цивільного кодексу України (стаття 242) батьки (усиновителі) є законними представниками своїх дітей. Вони мають право звертатися до суду, органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадських організацій за захистом прав та інтересів дитини, а також непрацездатних сина або дочки як їх законні представники без спеціальних на те повноважень. Проте, в Україні ще досить поширеним явищем є відсутність належного батьківського піклування, яке зумовлено комплексом соціально-економічних, морально-етичних та психологічних причин: бідність, наркотична або алкогольна залежність, безробіття, трудова міграція, смерть або хвороба одного із членів сім'ї тощо.

Стаття 11 Закону України «Про охорону дитинства» закріплює, що предметом основної турботи та основним обов'язком батьків є забезпечення інтересів своєї дитини. Законодавством закріплені обов'язки батьків щодо виховання та розвитку дитини:

- виховувати дитину в дусі поваги до прав та свобод інших людей, любові до своєї сім'ї і родини, свого народу, своєї Батьківщини;
- піклуватися про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток;
- забезпечити здобуття дитиною повної загальної середньої освіти, готувати її до самостійного життя;
- поважати дитину;
- забороняються будь-які види експлуатації батьками своєї дитини;
- забороняються фізичні покарання дитини батьками, а також застосування ними інших видів покарань, які принижують людську гідність дитини.

У контексті правового захисту дітей в Україні важливу роль відіграє розвиток ювенальної юстиції. Під ювенальною юстицією зазвичай розуміють спеціальну систему правосуддя для неповнолітніх, орієнтовану, насамперед, на профілактику правопорушень і реабілітаційну роботу з

дітьми та підлітками, які порушили закон, на захист законних інтересів неповнолітніх у цивільному і кримінальному судочинствах.

У зв'язку з цим, Указом Президента України від 24 травня 2011 року № 597 схвалено Концепцію розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні, та відповідно до ст. 2 вищевказаного Указу Президента України Кабінетом Міністрів України від 12.10.2011 № 1039-р затверджено план заходів щодо реалізації Концепції розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні.

Реалізація цієї Концепції має забезпечити створення в Україні повноцінної системи кримінальної юстиції щодо неповнолітніх, спроможної забезпечити законність, обґрунтованість та ефективність кожного рішення щодо дитини, яка потрапила у конфлікт із законом, пов'язаного з її перевихованням та подальшою соціальною підтримкою, а також надати змогу сформувати у громадськості розуміння важливості питання особливого захисту прав і інтересів дітей, зменшити рівень дитячої злочинності.

Концепція розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні не передбачає будь-якого втручання у сферу взаємовідносин між батьками та дітьми, жодним чином не принижує ролі батьків і не обмежує їх право на визначення пріоритетів у вихованні дитини, на самостійне вирішення питань сімейного життя, а тому й не може нести загрозу основам сім'ї та сімейного виховання. Політика держави навпаки спрямована на підвищення авторитету та цінностей сімейних і родинних зв'язків, виховання у дітей поваги до батьків, дорослих, старшого покоління.

ЗАХИСТ ПРАВА ВЛАСНОСТІ

Колесник Вадим Олегович, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: професор кафедри цивільного права і процесу Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент *Демиденко Н.В.*

Актуальність питань, пов'язаних із захистом права приватної власності в Україні, пов'язана з неврегульованістю та прогалинами у законодавстві, що мають регламентувати ці відносини. Це викликає безліч проблем та негативних явищ у економічному та соціальному житті, серед яких, наприклад, відсутність ринку землі, незаконна приватизація тощо. В країнах із розвинутою ринковою економікою земля є одним із найважливіших об'єктів приватної власності, вирішення цього питання є тією віхою, від якої значною мірою залежить розвиток економіки України. З точки зору практичного забезпечення здійснення права власності та його